

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **M. H.**, narozený dne X
bytem X

proti

žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Opavě**
sídlem Praskova 194/11, 746 01 Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2022, č. j. X, ve věci opravy chyby
v katastrálním operátu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Přerov (dále jen „katastrální úřad“), domáhal opravy chyby v katastrálním operátu podle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální zákon“). Konkrétně se mělo jednat o chybu spočívající v zapsaném druhu pozemku parc. č. XA, v k. ú. X (dále jen „pozemek“), který je veden jako „*lesní pozemek*“. Podle žalobce se však jedná o neplodnou půdu. Katastrální úřad oznámením ze dne 4. 3. 2022, č. j. X, žalobci sdělil, že požadovanou opravu neprovedl z důvodu nedůvodnosti návrhu žalobce. Vysvětlil, že v období od roku 1956 až

1964, kdy byla zakládána jednotná evidence půdy (dále jen „JEP“), byl vytvořen předmětný pozemek, který byl následně od roku 1964, kdy byla založena evidence nemovitostí, veden jako pozemek lesní. Katastrální úřad vycházel z listin, které mu byly předloženy, přičemž nemá k dispozici žádnou listinu, která by dokládala, že se jedná o jiný druh pozemku. Žalobcem podanému nesouhlasu s neprovedením opravy následně katastrální úřad rozhodnutím ze dne 20. 4. 2022, č. j. X nevyhověl a druh pozemku jakožto lesní pozemek ponechal v souboru popisných informací beze změny.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí katastrálního úřadu potvrdil.

II. Argumentace stran

3. Podstatou podané žaloby (označené jako žaloba na ochranu před nezákonným zásahem) je nesouhlas žalobce s napadeným rozhodnutím, a to konkrétně se zapsaným druhem pozemku jako „*lesní pozemek*“, který podle žalobce představuje chybný zápis vzniklý zřejmým omylem při vedení a obnově katastru. Po soudu se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného a uložení povinnosti katastrálnímu úřadu provést nápravu pochybení spočívající v odstranění chyby.
4. Žalobce v první řadě namítal, že odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje právní normy týkající se zápisů vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem a ustanovení dalších právních předpisů (zejména občanského zákoníku), na jejichž základě ke svému rozhodnutí žalovaný dospěl.
5. Dále žalobce namítal, že stav zapsaný v katastru nemovitostí neodpovídá skutečnému stavu věci, jelikož byl zapsán na základě neexistující podkladové listiny. Pozemek byl původně veden jako neplodná půda-kamenný lom. Katastrální úřad pouze dohledal, že původní pozemek parc. č. XA byl v roce 1966 sloučen s dalšími pozemky do současného pozemku parc. č. XA, který byl veden v tehdejší evidenci nemovitostí jako druh pozemku „*lesní pozemek*“, aniž by existoval návrh a důvod pro takovou změnu. Pozemek se nachází v území, kde není žádný les. Zapsaný stav rovněž neodpovídá Odbornému posouzení č. 1/2022 vyhotoveného p. K. (dále jen „odborné posouzení“), ze kterého vyplývá, že předmětný pozemek není pozemkem určeným k plnění funkcí lesa. Řádně a srozumitelně nebylo odůvodněno, proč nedošlo k opravě chyby z moci úřední.
6. Vadou v postupu katastrálního úřadu bylo podle žalobce také neprovedení místního šetření za účelem zjištění skutečného stavu v terénu.
7. Dále uvedl, že se žalovaný k meritu věci vyjádřil pouze okrajově, aniž by zohlednil argumenty žalobce, a nevypořádal se s navrženými důkazy (odborným posouzením a vyjádřením katastrálního úřadu o neexistenci listiny, na jejichž základě ke změně došlo).
8. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Uvedl, že se jedná o řízení o opravě chyby v údajích katastru nemovitostí týkající se změny druhu pozemku, která nemá přímou souvislost se zápisem vlastnických a jiných věcných práv. V napadeném rozhodnutí jsou uvedena dotčená ustanovení týkající se zápisu změny druhu pozemku. V případě změny druhu pozemku, způsobu využití pozemku a změny způsobu ochrany nemovitostí se jedná o změnu jiných údajů, která se do katastru nemovitostí zapisuje podle části 3. v návaznosti na § 30 a § 38 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální vyhláška“). Co se týče odborného posouzení, to osvědčuje pouze skutečnost, že na předmětném pozemku již proběhla změna fyzického stavu nemovitostí, který ovšem nemůže sloužit jako náhrada

listin potřebných pro zapsání změny druhu pozemku. V případech, kdy není jisté, zda předmětné pozemky někdy v minulosti byly určeny k plnění funkce lesa či nikoliv, rozhoduje orgán státní správy lesů. Účelem řízení o opravě chyby není, aby katastrální úřad rozhodl o tom, jaký druh pozemku bude v katastru nemovitostí uveden na základě vlastního posouzení skutečného stavu v terénu, bez potřebných podkladů.

9. V replice se žalobce vyjádřil k podmínkám návrhu na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí, k intabulačnímu principu a k pojmům vklad a záznam. Požadoval, aby krajský soud vyzval žalovaného, nechť prokáže, na základě jaké konkrétní listiny došlo ke změně druhu pozemku. Pozemek není pozemkem určeným k plnění funkcí lesa. Žalobce se více než 2 roky marně domáhá, aby správní orgány provedly revizi.
10. Následně žalobce zaslal soudu ještě další dvě podání ze dne 12. 12. 2022. První z nich se netýká nyní projednávané věci, neboť je označeno jako doplnění podání ze dne 2. 12. 2022 (žádné podání z toho data není ve spise vedeno), které mělo být žalobou podle občanského soudního řádu ve věci vkladu práva do katastru nemovitostí. Ve druhém podání (totožného znění) se zřejmě vyjadřoval k jiným správním řízením, neboť popisoval, že pozemek koupil již jako oplocený, s vjezdovými vraty, s vodovodní a kanalizační přípojkou, načež mu mělo být stavebním úřadem nařízeno zabezpečení pozemku a následně odstranění plotu a dalších staveb. K tomu dále rozvíjel své úvahy o pojmu černá stavba.

III. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu podle podané žaloby a v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud o věci samé bez jednání.
12. Jakkoliv žalobce žalobu označil jako žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, z obsahu žaloby a charakteru uplatněných námitek je zřejmé, že ve skutečnosti žalobce brojí proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému v záhlaví tohoto rozsudku, které sám k žalobě přiložil a navrhl krajskému soudu jej zrušit. Žalobce sice taktéž krajskému soudu navrhl, aby krajský soud „určil“ žalovanému, nechť provede požadovanou opravu, avšak i z takto učiněného návrhu je zřejmé, že se chce domoci opravy chyby v katastru nemovitostí. Formulace žalobního petitu není pro krajský soud závazná, nadto krajský soud není zákonem zmocněn k ukládání povinnosti správnímu orgánu k provedení opravy v žádném z řízení o žalobě kteréhokoliv žalobního typu. Jelikož se však dle obsahu jedná o žalobu proti rozhodnutí, může v případě důvodnosti žaloby krajský soud podle § 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s. rozhodnutí žalovaného (příp. i rozhodnutí katastrálního úřadu) zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
13. Dále se krajský soud musí vyjádřit ke kvalitě uplatněných žalobních námitek. Náležitosti žaloby upravuje § 71 s. ř. s., který mj. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. Žalobce je povinen popsat, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl žalovaný, potažmo správce daně, vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti [viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího

správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, dostupný, stejně jako ostatní rozsudky zde zmíněné na www.nssoud.cz]. Každý žalobní bod je pak způsobilý projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Míra preciznosti žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se u žalobci soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).

14. Z uvedeného je zřejmé, že jako žalobní námitky neobstojí početné komentáře žalobce k jednotlivým institutům a zásadám ovládajícím řízení před katastrálním úřadem, týkající se obsahu katastru nemovitostí či institutů a jiných řízení dle stavebního zákona ani zcela obecné proklamace o nesprávném postupu správních orgánů, ani odkazy na jiná probíhající řízení, jelikož v této souvislosti žalobce netvrdí konkrétní důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí.
15. Jako zcela obecnou dále vyhodnotil krajský soud námitku absence právních norem týkajících se zápisů vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem v napadeném rozhodnutí, neboť není doprovázena tvrzením o konkrétním důvodu nezákonnosti ani konkrétními dopady do práv žalobce. Krajský soud k tomu uvádí, že žalovaný ve vztahu k předmětu řízení, kterým je oprava chyby v katastrálním operátu, a nikoliv řízení týkající se zápisu vlastnických či jiných práv k nemovitostem, uvedl na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí příslušné ustanovení katastrálního zákona, dle kterého rozhodoval a které řádně a srozumitelně vyložil a následně aplikoval na rozhodovanou věc. Taktéž za obecné je nutno považovat tvrzení o bránění v užívání majetku, neboť žalobce nekonkretizoval, jak je mu rozhodnutím katastrálního úřadu, potažmo napadeným rozhodnutím zasaženo do práva na pokojné užívání majetku. Ostatně takový zásah není s ohledem na obsah napadeného rozhodnutí ani rozumně myslitelný.
16. Rozhodnutí katastrálního úřadu bylo vydáno v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona, které má striktně vymezený předmět.
17. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona *Na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly*
 - a) *zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,*
 - b) *nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.*
18. Podle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky *chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení, číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely katastrální úřad opraví na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.*
19. Účelem institutu opravy v katastrálním operátu je „odstraňování rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu, nikoliv rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem. Jedná se o případy, kdy údaje zapsané v katastru neodpovídají obsahu v operátu založených podkladů (pozn.: zvýrazněno krajským soudem), na jejichž základě se takové údaje obsahem katastru staly“ (srov. komentář k § 36 In Barešová, E., Bláhová, I., Doubek, B., Janeček, B., Nedvídek,

L., Šandová, H. Katastrální zákon. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2015, 472 s. Dostupné v ASPI).

20. Institut opravy chyby v katastru nemovitostí neslouží k řešení sporných právních vztahů, nýbrž k uvedení evidovaných údajů do souladu se skutečným obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici, jsou-li pro provedení opravy splněny zákonné podmínky. Katastrální úřad v předmětném řízení tedy provádí pouze kontrolu evidence na základě předložené listiny, a tudíž nemá pravomoc k posuzování věcné správnosti či pravosti jemu předkládaných listin. Zároveň institut opravy chyby v katastru nemovitostí nelze považovat za opravný prostředek proti katastrálním úřadem provedeným zápisům v katastru nemovitostí. Tímto institutem je tak možné opravit pouze takový chybný údaj v katastru nemovitostí, který vznikl buď zřejmým omylem při vedení a obnově katastru nebo nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.
21. Žalobce svým tvrzením směřuje k naplnění skutkové podstaty § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, neboť podstatou jeho tvrzení je provedení zápisu na základě neexistujících podkladů. Námitka žalobce, že stav zapsaný v katastru nemovitostí neodpovídá odbornému posouzení a ani skutečnému stavu věci, kdy nebylo ze strany správních orgánů za tímto účelem nařízeno místní šetření, se míjí s předmětem řízení o opravu chyby v katastrálním operátu. V souladu s výše uvedeným se totiž nejedná o posouzení zákonem předvídaného zřejmého omylu. Tento neurčitý právní pojem je nutno podle judikatury NSS obecně vykládat jako „*omyl týkající se skutkových okolností (error facti - zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený)*, či *omyl právní (error iuris - např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem)*. Omyl je přitom charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem.“ (viz rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007-103).
22. Příslušný katastrální úřad plní toliko roli evidenční, nikoli nalézací. V řízení podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona může opravit pouze takové údaje katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu, který je představován rozporem mezi údaji v katastru evidovanými a obsahem listin založených ve sbírce listin. „*Katastrální úřad se sice nevyhne vedle ověření, že určitá listina existuje a splňuje předepsané formální a obsahové náležitosti, také v určité míře i její interpretaci, tedy vyvození, jaká práva nebo povinnosti z listiny vyplývají, ale při opravě chybného údaje katastru však nemůže katastrální úřad vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy i posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Proto katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky*“. (rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012-65).
23. Uvedené závěry lze na souzenou věc aplikovat tak, že k opravě chyby v katastru dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona může katastrální úřad přistoupit jen tehdy, pokud byl druh pozemku zapsán v katastru v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastru v rozporu s podkladovými listinami, které měl k dispozici. O omyl zřejmý se pak jedná pouze v případě, že je chyba v katastru naprosto evidentní. „*Chyby v katastru, k jejichž zjištění se*

katastrální úřad neobejde bez podrobného zkoumání právní a skutkové stránky případu, nejsou způsobeny zřejmým omylem.“ (viz rozsudek NSS ze dne 13. 4. 2017, č. j. 10 As 307/2016-38).

24. Takto vymezený předmět správního řízení v řízení o návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu dle § 36 katastrálního zákona se pak nutně odráží i v možném rozsahu soudního přezkumu ve správním soudnictví. V souladu s výše uvedeným se tak správní soud může v řízení o žalobě proti rozhodnutí v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu zabývat pouze tím, zda údaj evidovaný v katastru nemovitostí nachází svůj podklad v listinách založených ve sbírce listin.
25. Z uvedených závěrů je tedy jednoznačné, že požadavek žalobce na provedení místního šetření se vymyká předmětu řízení o opravu chyby v katastrálním operátu. Účelem řízení o opravě chyby není a ani nemůže být, aby katastrální úřad, byť třeba i na základě vlastního posouzení skutečného stavu v terénu, rozhodl o tom, jaký druh pozemku bude v katastru nemovitostí uveden. Za situace, kdy údaj evidovaný v katastru nemovitostí (zde druh pozemku) nalézá svůj podklad v listinách založených v katastrálním operátu, který je však účastníkem řízení rozporován, se jedná právě o zmíněnou spornou otázku, k jejímuž řešení není katastrální úřad v řízení o opravě chyby zákonem povolán. Katastrální úřad tedy v nyní projednávané věci nebyl povinen, ba ani oprávněn místní šetření provést. Stejně tak je nedůvodný požadavek žalobce na revizi katastru, s nímž se žalovaný správným a zcela vyčerpávajícím způsobem vypořádal v bodě 39 napadeného rozhodnutí, na který krajský soud plně odkazuje.
26. Pokud pak jde o onu klíčovou otázku, zda zapsaný druh pozemku (lesní pozemek) má svůj podklad v katastrálním operátu, bylo jak katastrálním úřadem, tak žalovaným ověřeno, že tomu tak je. Žalovaný se této otázce věnuje v bodech 28 až 36 na str. 7 – 10 napadeného rozhodnutí, na které krajský soud v podrobnostech odkazuje. Uvedená pasáž navazuje na žalovaným učiněný historický exkurz týkající se původních evidencí nemovitostí (bod 27 napadeného rozhodnutí), která je pro posouzení nyní projednávané věci rovněž relevantní. Vzhledem ke skutečnosti, že krajský soud nedisponuje natolik odbornými a podrobnými znalostmi problematiky historického vývoje evidence nemovitostí na území našeho státu, dovoluje si na citované pasáži napadeného rozhodnutí odkázat s tím, že výsledek učiněných zjištění lze shrnout následovně. Jakkoliv má žalobce pravdu, že pozemek byl historicky evidován jako neplodná půda-kamenný lom/role, v období JEP byl sloučením s dalšími pozemky (či jejich částmi) vytvořen pozemek, který byl následně převzat do evidence nemovitostí jako pozemek parc. č. XA a označen mapovou značkou pro druh pozemku *lesní pozemek*. Od založení evidence nemovitostí v roce 1964 až do dnešního dne je pak pozemek po celou dobu evidován již jako lesní pozemek. Stěžejním podkladem, na jehož základě je pozemek evidován jako lesní pozemek, je tedy výřez mapy evidence nemovitostí. Zapsaný druh pozemku se tudíž opírá o podklad založený v operátu katastru nemovitostí, čímž je vyloučeno naplnění hypotézy § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, tedy existence chybného údaje katastru na základě zřejmého omylu při vedení a obnově katastru.
27. Z obsahu žaloby vyplývá, že žalobce rozporuje právě učinění změny z druhu pozemku neplodná půda na lesní pozemek v období mezi existencí JEP a vznikem evidence nemovitostí, ke které dle žalobce došlo na základě neexistující listiny. Krajský soud k tomuto uvádí následující.
28. Katastr nemovitostí byl zřízen zákonem č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (dále jen „starý katastrální zákon“), podle kterého (§ 8 ve spojení s § 29 odst. 1)

bylo možné opravit pouze chyby vzniklé za trvání katastru nemovitostí a evidence nemovitostí, jakožto předchůdce katastru nemovitostí (srov. též rozsudky NSS ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 As 164/2012-48 a ze dne 5. 9. 2012, č. j. 1 As 43/2012-55). Podle současného katastrálního zákona již ale není stanoveno, že se operát evidence nemovitostí považuje za katastrální operát, jak to bylo stanoveno v § 29 odst. 1 starého katastrálního zákona. V současnosti je tedy možné opravit pouze chybu vzniklou za trvání katastru nemovitostí. Uvedenému odpovídá i znění § 36 odst. 1 katastrálního zákona, podle kterého je možné napravit chyby vzniklé při vedení a obnově katastru nemovitostí.

29. Jak již bylo uvedeno, pozemek za trvání katastru nemovitostí je a byl vždy veden jako druh pozemku *lesní pozemek*. Ostatně žalobce ani nenamítá, že chyba vznikla až zřízením katastru nemovitostí. Jak již bylo uvedeno, u předmětného pozemku byl druh pozemku *lesní pozemek* veden již v evidenci nemovitostí. Jelikož evidenci nemovitostí následně nahradil katastr nemovitostí, tento převzal její písemný i mapový operát (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2018, č. j. 8 As 149/2016-32). Podkladem pro zápis údajů do katastru nemovitostí se tak staly údaje vedené v evidenci nemovitostí bez dalšího. Proto se žalovaný nemusel dále zabývat tím, na základě jaké podkladové listiny došlo při vzniku evidence nemovitostí k evidování pozemku s druhem pozemku lesní. Jak ostatně žalovaný zdůrazňuje v onom historickém exkurzu, dohledání takových skutečností již ani není možné vzhledem k upuštění od konstitutivní povahy zápisů k nemovitostem do pozemkových knih a s tím souvisejícímu upuštění od zaznamenávání změn do pozemkových knih v období JEP.
30. Žalobce se domáhá změny druhu pozemku, vzhledem k výše uvedenému je však třeba uzavřít, že tak činí nesprávným způsobem. Změny druhu pozemku se musí domáhat v jiném druhu řízení, jak mu již vysvětlil žalovaný v bodě 37 napadeného rozhodnutí, ve kterém dokonce žalobce odkázal na konkrétní zákonná ustanovení a uvedl, jaké podklady k tomu bude potřebovat.
31. S ohledem na shora uvedené je rovněž nutno jako nepravdivou odmítnout obecnou námitku žalobce, že nebylo řádně a srozumitelně odůvodněno, proč nedošlo k opravě chyby v katastru nemovitostí a že se žalovaný nevypořádal s argumenty žalobce a navrženými důkazy. Žalovaný řádně zdůvodnil, že se o zřejmou chybu v katastru nemovitostí nejedná, podrobně popsal, kdy byl předmětný pozemek poprvé evidován jako *lesní pozemek*, a co tomu historicky předcházelo (viz bod 26–36 napadeného rozhodnutí), a taktéž reagoval na argumenty žalobce, které se týkaly předmětného řízení. Pokud jde o vyjádření katastrálního úřadu o neexistenci listiny, na jejímž základě ke změně došlo, obšírným historickým výkladem aplikovaným na skutkové okolnosti nyní projednávaného případu žalovaný tuto skutečnost vypořádal svojí argumentací o relevantních okolnostech pro rozhodnutí ve věci (evidence druhu pozemku jako lesní pozemek od založení evidence nemovitostí). Povahou odborného posouzení se pak zabýval přímo katastrální úřad, který na str. 2 svého rozhodnutí s odkazem na účel vymezený v samotném odborném posouzení (*má vést pouze k rozklíčování uvádění různých výměr pozemku p. č. XA v rozhodnutí vydaném Magistrátem města Přerova a v rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje*) uvedl, že na podkladě takové listiny nelze provést zápis do katastru nemovitostí spočívající ve změně druhu pozemku. S ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení, dle které tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek, je takové vypořádání dostačující, jelikož v podaném odvolání žalobce s odborným posouzením nespojil konkrétní odvolací námitku. Nadto již bylo krajským soudem v bodě 23 tohoto rozsudku vysvětleno, že předložení

odborného posouzení nemohlo mít na výsledek nyní projednávaného řízení vliv, neboť jakákoliv nově předkládaná listina se mýjí s předmětem řízení.

IV. Závěr a náklady řízení

32. Jelikož krajský soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Olomouc 27. března 2024

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu